

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 800/2023
24.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић и Зорана Хаџића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Лазаревић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж1 1178/22 од 02.11.2022. године, у седници већа одржаној 24.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж1 1178/22 од 02.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж1 1178/22 од 02.11.2022. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Гж1 1178/22 од 02.11.2022. године, одбијен је као неоснован предлог тужиоца за понављање поступка правноснажно окончаног пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3283/16 од 19.05.2017. године.

Против правноснажног другостепеног решења тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужена није поднела одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – др. закон) – у даљем тексту: ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд је нашао да у конкретном случају, по питању понављања поступка, нису испуњени услови да се дозволи посебна ревизија, јер не постоји ниједан од разлога наведених у одредби члана 404. став 1. ЗПП због којих би ревизију требало дозволити, односно не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана или од општег интереса, нити потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, па нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној на основу члана 404. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП.

Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 6. ЗПП, прописано је да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка.

Како је побијаним решењем одбијен предлог тужиоца за понављање поступка правноснажно окончаног наведеном другостепеном пресудом, то је ревизија тужиоца недозвољена у смислу члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП.

Са изложених разлога, на основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелена Ивановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић